

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1474/05
21.12.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, мр. Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужиље Државе СРЈ СМО-ВП 5374 Ниш коју заступа Војно правобранилаштво Београд, Одељење у Нишу, против туженог АА, кога заступа АБ, ради предаје стана, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Окружног суда у Нишу број Гж 1500/04 од 7.9.2004. године, у седници већа одржаној 21.12.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против решења Окружног суда у Нишу Гж број 1500/04 од 7.9.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Нишу број Гж 1500/04 од 7.9.2004. године, одбијена је жалба туженог изјављена против решења Општинског суда у Нишу број П 6923/04 од 15.3.2004. године којим је у ставу I изреке одбачен као неблаговремен предлог туженог за понављање правноснажно окончаног поступка по пресуди Општинског суда у Нишу број П 1002/99 од 19.10.1999. године а ставом II изреке тужени обавезан да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 18.900,00 динара. док је ставом III изреке тужени обавезан да вештаку графологу на име награде за графолошко вештачење исплати износ од 4.000,00 динара.

Против назначеног решења Окружног суда у Нишу тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Ревизија туженог није основана.

У проведеном поступку нису почињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Из утврђења нижестепених судова и списка произилази да је тужени поднео предлог за понављање поступка дана 10.5.2002. године са захтевом да се дозволи понављање правноснажно окончаног поступка пред Општинским судом у Нишу под бројем П 1002/99 пресудом од 19.10.1999. године. Предлог је засновао на члану 421. став 1. тачка 2. савезног ЗПП (због незаконитог поступање није му дата могућност да расправља пред судом). Утврђено је да је пресуда због изостанка Општинског суда у Нишу број П 1002/99 од 19.10.1999. године уручена туженом дана 29.8.2001. године, а решење о исправци пресуде од 3.9.2001. године му је уручено 5.10.2001. године, а што је утврђено на основу доставница и графолошког вештачења.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови оценили да је предлог за понављање поступка поднет по протеклу законског рока од 30 дана (члан 423. ЗПП у случају из члана 421. тачка 2. ЗПП) од дана када је одлука достављени странци. Како је несумњиво утврђено да је предлог за понављање поступка неблаговремен правилно је на основу члана 425. став 1. ЗПП предлог одбачен.

Нису основани ревизијски наводи туженог који се односе на доказивање да он није ни добио тужбу нити позив за рочиште за главну расправу и да стога није ни постао странка у парници и надаље да није ни могла бити донета пресуда због изостанка, јер сви ти разлози не могу бити предмет разматрања у конкретној правној ситуацији. Да је тужени након што је примио пресуду због изостанка и решење о исправци те пресуде у законом предвиђеном року поднео предлог за понављање поступка, имао би прилику да доказује своје тврдње изнете у ревизији. Међутим, како се ради о строго преклузивним роковима које тужени није поштовао, његов предлог за понављање поступка је одбачен као неблаговремен. Предмет разматрања ревизије је правилност решења Окружног суда у Нишу број Гж 1500/04, а не правилност донете пресуде због изостанка на чему ревидент инсистира.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 400. став 1. и 4. у вези члана 393. савезног ЗПП и члана 491. ЗПП ("Службени гласник Републике Србије" број 125/04).

Председник већа - судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

МН

